

Sygn. akt III KO 117/17

POSTANOWIENIE

Dnia 12 stycznia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Artymiuk

w sprawie **A. K.**

skazanego z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. i in.,

po rozpoznaniu na posiedzeniu w Izbie Karnej

w dniu 12 stycznia 2018 r.

wniosku skazanego o wznowienie postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa [...], utrzymującym w mocy wyrok Sądu Okręgowego w G. z dnia 30 czerwca 2014 r., sygn. akt IV K [...],

na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

**odmówić przyjęcia wniosku A. K. o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

W dniu 1 grudnia 2017 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek A. K. o wyznaczenie obrońcy z urzędu w celu sporządzenia wniosku o wznowienie postępowania w sprawie zakończonej prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 stycznia 2015 r., sygn. akt II AKa [...]. W uzasadnieniu wniosku skazany nie wskazał żadnych okoliczności, które w jego ocenie uzasadniałyby wznowienie postępowania. Wezwany pismem z dnia 4 grudnia 2017 r. (doręczonym w dniu 8 grudnia 2017 r. – k. 12), zawierającym pouczenie o przesłankach wystąpienia z wnioskiem o wznowienie, do wskazania okoliczności w oparciu o które domaga się przeprowadzenia postępowania przewidzianego w rozdziale 56 Kodeksu postępowania karnego, do dnia posiedzenia okoliczności takich nie ujawnił.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek skazanego jest oczywiście bezzasadny w związku z czym należało odmówić jego przyjęcia bez podejmowania dodatkowych czynności w postaci rozpoznania jego wniosku o wyznaczenie obrońcy z urzędu.

Zgodnie z art. 545 § 3 k.p.k. sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochodzącego od osoby wymienionej w § 2 art. 545 k.p.k. (obrońca lub pełnomocnik) bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność.

Możliwość wydania wymienionej w powołanym przepisie decyzji procesowej, nie ogranicza się przy tym wyłącznie do tych wypadków, w których we wniosku o wznowienie podniesione zostały okoliczności będące już wcześniej przedmiotem rozpoznawania w postępowaniu o wznowienie postępowania. Użycie w treści art. 545 § 3 k.p.k. zwrotu „w szczególności” nie pozostawia wątpliwości, że jest to wskazanie przykładowe. Uznanie wniosku o wznowienie za oczywiście bezzasadny będzie więc miało miejsce również w sytuacjach, gdy w sposób oczywisty, rzucający się w oczy, wniosek ten oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego (zob. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 15 września 2015 r., II KO 49/15, LEX nr 1812335 oraz z dnia 23 grudnia 2015 r., III KO 131/15, niepubl.). Stosowanie wskazanego przepisu uznać należy w związku z tym za konieczne także w wypadku, w którym sąd wznowieniowy w sposób niebudzący wątpliwości stwierdzi, że żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie mieści się w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. oraz gdy nie będzie wchodzić w grę działanie tego sądu z urzędu (art. 542 § 3 k.p.k.), albo gdy tego rodzaju okoliczności wnioskodawca w ogóle nie podnosi.

Taki właśnie charakter, a więc oczywiście bezzasadny, ma wniosek złożony przez skazanego A. K.. Nie zostały w nim wskazane jakiekolwiek okoliczności, które stanowiłyby podstawę do wznowienia postępowania bądź na wniosek, bądź też *ex officio*. Co więcej, skazany pouczonej przez Sąd Najwyższy, o przesłankach wznowienia postępowania, na wezwanie o wskazanie okoliczności

uzasadniających żądanie w żaden sposób nie zareagował. Tym samym bezprzedmiotowe stało się więc rozpatrywanie wniosku A. K. o wyznaczenie obrońcy z urzędu, skoro w najmniejszym stopniu nie uprawdopodobnił on, że takie postępowanie – oparte o przepisy rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego – w ogóle powinno zostać wszczęte.

Z tych względów postanowiono, jak na wstępie.

**Na postanowienie niniejsze przysługuje zażalenie do Sądu
Najwyższego w terminie 7 dni od daty jego doręczenia.**

aw